

Blauw.

Inara's shuttle had zich enkele uren geleden losgemaakt van Serenity. Kort nadat Kegars stem hen had toegesproken hadden ze een vreemd spoor ontdekt in de ruimte dat misschien leidde naar de antwoorden die Wesley zocht. River zelf had wellicht meer van de boodschap begrepen maar was met haar man meegegaan om hem te ondersteunen bij zijn queeste. Eigenlijk moest ze spreken van ex-man omdat beiden vonden dat ze wellicht tot hun huwelijk waren gemanipuleerd door de mysterieuze Kegar entiteit. Hun scheiding was even snel gegaan als hun huwelijksceremonie. Desondanks was hun band nog steeds erg nauw en waren ze nog steeds minnaars.

Het spoor bleek een soort hypersnelweg te zijn dat er voor zorgde dat elk ruimteschip dat er door vloog, ongeacht haar aandrijving en snelheid, versneld werd tot ongeveer honderd miljoen maal de snelheid van het licht. Ze prezen zich gelukkig dat het een weg was met twee richtingen. Anders zouden ze misschien Serenity nooit meer terugzien.

Terwijl River sliep haalde Wes zijn bronboek weer te voorschijn en voordat hij het opensloeg fluisterde hij zachtjes: "Kegar."

Onmiddellijk leek het boek een eigen leven te gaan leiden. Het vloog uit zijn handen en begon wild door de shuttle te vliegen. Plotseling werd het boek omgeven door een fel blauw licht en verdween het in het niets. Wes knipperde met zijn ogen. Zoiets had het nog nooit eerder gedaan. Welke onvoorstelbare macht school hier achter?

Achter hem hoorde hij een spottende vrouwenstem zeggen: "Hallo minnaar. Lukt het niet met dat bronboek? Ach, wat zielig nu!" Wes draaide zijn pilootstoel om en zag daar een vrouw staan die hij hier helemaal niet verwacht had. Zachtjes fluisterde hij: "Lilah..."

Lilah Morgan maakte een revérence en zei: "Ik ben blij dat je me nog kent minnaar."

Ze keek naar de slapende River en fluisterde: "Ik zie dat je nog steeds valt op van die scharminkels Wesley." Iets harder voegde ze eraan toe: "En dat terwijl ik weet dat je dames met meer weelderige vormen héél goed weet te waarderen." Terwijl ze zich voorover boog om hem op zijn voorhoofd te kussen schonk ze hem een inkijk die hem nog steeds de adem benam. Niet dat hij het ooit zou toegeven. Wat was Lilah toch ongelooflijk... mooi...

River werd intussen wakker en zag dat ze bezoek hadden. Glimlachend zei ze: "Je bent dood."

Lilah draaide zich om en zei terwijl ze haar hoofd wat schuin hield: "Technisch gesproken...ja. Eigenlijk meer ondoed, maar een kniesoor die daar op let." Ze stak haar hand uit en zei: "Hallo River, weet je dat mijn firma ook heel erg in jou is geïnteresseerd?"

Wesley antwoordde in Rivers plaats. "Lilah, waarom ben je hier?"

Lilah draaide zich weer om naar haar vroegere minnaar en zei: "Jullie begeven je op een pad dat rechtstreeks verband houdt met de zaken van de Senior Partners Wes. Vandaar dat de firma dat bronboek terughaalde en mij stuurde om jullie te begeleiden. Terug naar het moederschap."

Wesley en River begonnen te lachen. Wes merkte op: "Om ons weg te leiden van de waarheid!" Lilah beet op haar lip: "Wes, serieus nu, het is voor jullie eigen bestwil dat jullie nu teruggaan naar Serenity en jullie Survivor gedoe voortzetten." River zei fronsend: "Survivor is geen gedoe!"

Wesley stond op en greep de schouders van de advocate stevig vast: "Wat is hier gaande Lilah? Is die Kegar één van jullie klanten?" Lilah moest bijna huilen van het lachen en leunde eventjes met haar hoofd op zijn borstkast. Hoofdschuddend zei ze: "Wes, je hebt een zalige humor. 'Wolfram & Hart' zijn dwergjes vergeleken bij Kegar. Ze mochten willen dat dat wezen zich in hun hoek bevond. Dat zou van alle realiteiten een veiliger oord maken." Ze legde nu haar handen op zijn borst en zei: "Geloof me Wesley, Kegar is de ware vijand. Het is vele malen machtiger dan welke demon jullie amateurclubje ooit bevochten heeft."

Rivers lach was als een klaterend beekje. Wes duwde Lilah zachtjes opzij en knielde naast zijn ex neer. "Wat zie je River?"

Met een glimlach antwoordde ze: "De waarheid. Lilah zegt dingen die ze werkelijk gelooft hier. En ze weet meer!"

Lilah deed een stap terug en hief haar rechterwijsvinger op. "Tut, tut River... Het is niet beleefd om zomaar mijn gedachten te lezen."

Wesley fluisterde zachtjes in Rivers oor: "Wat is nog meer te leren?"

River bloosde zachtjes: "Enkele interessante technieken die we door kunnen nemen zodra zij weer weg is." Nu kreeg Wesley een rood hoofd: "Eh, River, ik bedoel over dat Kegar gedoe en onze zoon Oscar."

Rivers blos werd heviger: "Sorry Wesley. Haar gedachten gingen sterk die richting uit. Maar Oscar speelt een belangrijke rol in het geheel en heeft een belangrijke band met Kegar. Welke dat is weet Lilah ook niet precies, maar een klant van 'Wolfram & Hart' is zeer geïnteresseerd hierin."

Lilah deed nu ook volop mee aan het blozen en merkte op: "Inderdaad, één van onze machtigste klanten heeft plannen met Oscar." Wesley stond op en liep weer naar Lilah toe: "Bedenk wel Lilah dat Oscar onze zoon is. Als hem iets gebeurt..."

Lilah lachte spottend: "Wat ga jij dan doen Wes? Mij doden? Te laat lieve minnaar. Je weet toch al dat ik hartstikke dood ben. Vooral nadat jij mijn hoofd afhakte."

Ze streelde haar hals en merkte op: "Maar ik ben blij dat het litteken daarvan al bijna weg is." Wesley's handen sloten zich rond Lilahs hals als een bankschroef.

Lilah grijnsde: "Altijd lekker als je het ruw doet Wes. Maar..."

Plotseling bevonden ze zich niet meer in de shuttle maar in een Aardse stad.

Wesley knipperde met zijn ogen en liet Lilah langzaam los.

"New York City," mompelde de voormalige Watcher. "

Lilah knikte: "In het midden van de jaren zestig."

Wesley vroeg: "Jij hebt toch nooit zulke machten gehad in het verleden. Je bracht ons hier over een afstand van vele tienduizenden lichtjaren."

Lilah grimaste even en zei een beetje aarzelend: "Yup Wes, die machten heb ik niet gehad en ik heb ze nu ook nog niet. Die cliënt over wie River het had heeft dit mogelijk gemaakt."

Wesley schudde zijn hoofd. "Waarom is hij van gedachten veranderd Lilah? Ik dacht toch echt dat jij ons terug naar Serenity wilde hebben."

Lilah glimlachte en antwoordde: "Tja... maar ik heb hem geadviseerd om jullie hier heen te brengen. Jullie kunnen wellicht helpen bij deze zaak. En als jullie bij deze zaak helpen dan krijgen jullie je zoon terug. Als alles goed gaat. En als alles goed gaat wordt iedereen gelukkig en..." Wesley onderbrak haar: "Je zit zomaar wat te ratelen Lilah, dat ben ik niet van je gewend. Wat is hier echt gaande?"

Lilah haalde haar schouders op en zei: "Onze cliënt wil dat Oscar niet opgroeit waar hij nu gaat opgroeien. Daar in de verte op honderd meter afstand in dat ziekenhuis wordt hij momenteel geboren en hij zal ergens anders moeten zijn. Dat zal in het belang zijn van de cliënt. En jullie hebben de kans om Oscar mee te nemen." Lilah legde haar handen op hun schouders en zei verder: "Wes en River, hier is jullie uitgelezen kans, verknaal het niet!" Wesley draaide zijn hoofd naar River en keek haar vragend aan. Zijn ex-vrouw haalde haar schouders op en zei: "Ze meent wat ze zegt. Hier gaat iets gebeuren dat in ons aller belang is." Toen Wes opnieuw naar Lilah keek leek ze een beetje een zenuwtik te hebben. Ze knipperde voortdurend met haar rechteroog. Met een geforceerde grijns zei Lilah: "Luister naar je ex, Wesley. Jullie moeten nu gaan voordat..."

Ze kon haar zin niet afmaken want enkele tientallen meters van hen vandaan opende zich plotseling een interdimensionele poort van waaruit een horde demonische wezens begon te stromen. "Quorthoth...?" prevelde Wesley. Hij wilde naar zijn pistolen grijpen maar helaas voor hem zaten die in zijn holsters. En die holsters lagen in de shuttle. River echter droeg een schede op haar rug met daarin een tweetal katanas. Voordat Wes er één van kon lenen stormde River naar voren en begon een sierlijke dans des doods met de horde. Ademloos zagen Wesley en Lilah de demonen één voor één vallen onder het geweld dat River ontketende. Wes grinnikte even en fluisterde tegen niemand in het bijzonder: "A River runs through it..." Lilah knikte bedachtzaam en zei: "Dit maakt eens te meer duidelijk waarom onze firma haar graag zou willen hebben." Wesley snoof: "Maar je firma zal haar niet krijgen. River heeft al genoeg te duchten gehad van een andere firma." Lilah knikte: "Ah, 'The Blue Sun Corporation', één van onze toekomstige klanten. Die zal ons even dierbaar zijn als 'Weyland-Yutani'."

Enkele minuten later was River klaar met haar werk zonder zelf ook maar één schrammetje te hebben opgelopen. Tevreden glimlachend vleide ze zich in Wesley's armen. Ook Lilah glimlachte tevreden en haalde haar schouders op. Ze zei: "Okay, tijd nu om jullie Oscar op te halen. Hij zal intussen wel geboren zijn." Ze wees naar de bebloede zwaarden en merkte op: "Misschien heb je die zelfs nodig." Wesley schudde zijn hoofd en staarde naar de grond. Toen hij weer naar haar opkeek zei hij: "Lilah, wat jij daar zegt is feitelijk onmogelijk. Of niet soms? We weten al dat Oscar daar zal opgroeien en niet bij ons. Hij bezocht ons immers al! Wat is hier werkelijk gaande Lilah?" Lilah glimlachte verlegen en waagde een grijnslachje richting River: "Gratis geestelijke bijstand Wes. Jij zat zo met de hele kwestie in je maag dat je niet meer gefocust was op je taak. Je moest een 'queeste' ondernemen om zo de conclusie te kunnen trekken dat jij je best gedaan had. Alleen zo kon je het achter je laten. Bovendien was ik je er nog ééntje schuldig. Jij was zo dapper een poging te wagen mijn contract bij 'Wolfram & Hart' te vernietigen." Wesley vroeg bezorgd: "Maar wat je nu gedaan hebt komt eigenlijk neer op een soort verraad van je firma. Of op zijn minst een verspilling van middelen van de firma. Gaan ze je hiervoor niet straffen?" Lilah schudde haar hoofd: "De senior partners gingen akkoord hiermee. Kennelijk hebben ze bepaalde plannen voor je en willen ze je scherp hebben." Wesley glimlachte even en nam een katana over van River. Samen met haar liep hij weg van Lilah. Zonder om te kijken riep hij: "Leuke poging Lilah. Omgekeerde psychologie. Maar het zal niet werken. Er is hier meer aan de hand." De advocate zuchtte diep en keek naar de hemel: "Sorry, hij weet van geen wijken."

Bij het ziekenhuis aangekomen haalde Wesley snel even wat psychic papier te voorschijn en schreef er wat op. River hield even haar hand voor haar mond en grinnikte. Eenmaal binnen geloofde het personeel met absolute zekerheid dat ze gewoon twee bezoekers waren die een bevriend echtpaar en hun pasgeborene kwamen bezoeken. En dat de twee zwaarden eigenlijk bossen bloemen waren.

Bij de kraamafdeling hielden ze halt en River staarde vertedert naar het dozijn, dat daar lag. "Daar!" fluisterde ze tegen Wes. "Onze zoon..." Wesley nam ook even de tijd om zich te verwonderen. Hij fluisterde terug: "Huh, merkwaardig, we zitten nu ongeveer ook in de tijd dat ik geboren ben. Ik ben nu in plaats van zesendertig nul jaar oud!" River haalde haar schouders op en zei: "Ik word pas over vijfhonderd jaar geboren. In plaats van achttien ben ik nu min vijfhonderd." Samen moesten ze even giechelen over de onwerkelijkheid van de situatie.

Kort daarop werden ze onderbroken door een man van Wesley's leeftijd die naast hem kwam staan en ook naar de pasgeborenen keek.

Wes keek naar hem en in zijn achterhoofd begon een nare gedachte op te komen. River zag hem ook en verstijfde. Langzaam bewoog ze haar hand naar haar katana.

De man draaide zich naar hen toe en zei: "Hallo Wesley en River."

Wesley probeerde zijn stem zo neutraal mogelijk te houden: "Meneer Newdole."

De man grinnikte en zei: "Mijn meester heeft mij reeds uitgelegd dat u een andere versie van mij heeft ontmoet in een parallel van het zogenaamde Survivor universum. En dat die ontmoeting voor mijn tegenhanger slecht afliep. Ik kan u verzekeren dat dit zich niet hier zal herhalen. Ik weet zeker dat ik het zal overleven. Ik heb hier maar één doel en dat is mijn toekomstige rivaal in de liefde in ogenschouw nemen."

Wesley reageerde verbeterd: "Oscar krijgt een relatie met mevrouw Newdole. Dat zal je niet kunnen tegenhouden."

Newdole haalde zijn schouders op en zei: "Ik wil toch proberen daar wat aan te doen." Hij schoot even in de lach en merkte op: "Het toeval wil dat mijn toekomstige vrouw over een maand wordt geboren en ook in deze ruimte komt te liggen als baby. Hoe ironisch!"

Stilletjes vroeg Wes aan River: "Wat wil hij hier bereiken?" River schudde haar hoofd en zei: "Iets blokkeert zijn gedachten Wesley."

Newdole lachte zachtjes en wees naar een plaats achter hen en zei: "O, ja! Mijn meester heeft uit Rivers universum wat versterkingen laten komen." Toen River zich omdraaide zag ze twee mannen staan met blauwe handschoenen. Van schrik kromp ze ineen. Stilletjes fluisterde ze: "Two by two, hands of blue." Wes haalde zijn schouders op en zei: "Ik kan me nog herinneren dat je hen noemde." Op het moment dat één van de nieuwkomers een pen-achtig voorwerp uit een binnenzak haalde stak Wesley zijn zwaard uit en doorboorde diens schedel.

River kwam haar schrik snel te boven en zorgde even voor een mooie onthoofding van de tweede man. Tegen Wesley zei ze bezorgd: "We maken de boel wel vies hier." Wes knikte: "We zullen de schoonmaakploeg moeten..." De twee mannen die bezig waren dood op de vloer te liggen verdwenen plotseling in een rode gloed.

Wes en River draaiden zich weer om naar Newdole die nog naar de plek op de grond zat te staren waar zijn handliggers hadden gelegen.

Wes staarde hem dreigend aan en zei: "Ga!"

Newdole haalde zijn schouders op en zei: "Ach, ik weet wat komen gaat. Oscars leven zal verwoest worden in de toekomst en daar put ik troost uit." Hij draaide zich om en vertrok.

Wesley zuchtte diep en nam River in zijn armen.

Voordat hij iets tegen haar kon zeggen hoorde hij het geluid van klappende handen.

Hij draaide zich om naar waar het geluid vandaan kwam en zei: "Hallo Lilah. Je deed een dappere poging ons hier weg te houden, maar je ziet dat we Newdole gestopt hebben. Niet verwonderlijk trouwens."

Lilah haalde haar schouders op en zei: "Ja, ik weet het, maar onze cliënt wilde toch een poging wagen. Misschien dat er extra universum zou zijn afgesplitst dat hij zou kunnen gebruiken in de nobele strijd tegen Kegar."

Nieuwsgierig vroeg Wes: "Jullie cliënt is de zogenaamde meester van Newdole? In dat geval is Kegar wellicht de goede." Lilah reageerde geïrriteerd: "Ach, je weet dat ik nog steeds het 'kwade' dien. Wat had je anders verwacht? En jijzelf werkt nu ook bij 'Wolfram & Hart' mijn lieve schat."

Wesley negeerde haar opmerking en zei: "En wellicht is Kegar de entiteit die ons verwees naar die hypersnelweg en ons vervolgens naar hier bracht om Oscar te beschermen. Jouw cliënt daaraan tegen nam het bronboek weg en stuurde jou, de demonenhorde en de mannen met blauwe handschoenen op ons af. En jij probeerde diverse psychologische spelletjes te spelen."

Lilah glimlachte en zei: "Ja, dat is min of meer het geval Wesley. Onze cliënt heeft met zijn tegenstander Kegar afgesproken het spel subtiel te spelen."

Wes vroeg: "Wie is jullie cliënt?" Lilah antwoordde: "Je bedoelt 'onze' cliënt Wes, collega van me. Zijn naam is Zirkon."

River huiverde even en zei: "Blauw..."

Lilah klapte éénmaal in haar handen en zei: "Wel, hier valt niet veel meer te doen denk ik. Ieder moment kan Zirkon ons weer terugzetten in onze eigen tijd en universum. Of althans daar waar we waren toen dit avontuurtje begon. Dus als ik straks door een blauw licht weggehaald wordt dan..." Een fel rood licht omhulde Lilah en met ogen opengesperd van verbazing verdween ze in het niets.

"Kegar?" prevelde Wesley.

Een seconde later bevonden hij en River zich weer in Inara's shuttle. Lilah was niet bij hen. River controleerde het instrumentarium en keek glimlachend naar Wesley: "We gaan weer naar Serenity." Wes glimlachte nu ook. Hij ging naast zijn ex zitten, sloeg zijn arm om haar heen en kustte haar teder op haar mond. Het ging goed komen met hun zoon Oscar.

Eenmaal terug aan boord van Serenity werden ze begroet door The Doctor.

Enthousiast riep hij: "Kom snel naar de brug! Ze hebben op Risa een doorbraak bereikt!"

Wesley schudde ongelovig zijn hoofd en merkte op: "Toch raar dat ons universum nog steeds relatief parallel loopt ondanks die verschillen."

The Doctor grijnsde en zei: "Dat is de zogenaamde Hyper Tijd. Althans een variant ervan met meervoudige op elkaar inwerkende multiversa. Voor het eerst ontdekt in het universum waar Superman vandaan komt. Je kunt het reguliere Survivor universum beschouwen als een soort snaar door de realiteiten heen. Snaren kunnen trillen zodat je een soort sinusgolf krijgt. Hoe hoger de amplitude hoe groter het verschil, maar omdat het een sinus functie betreft doorkruist het telkens ook de x-lijn van die sinusfunctie.

Hierdoor vloeit ons parallelle universum toch weer telkens terug als het ware naar het reguliere universum zich bevindt. Ongeveer. Ons universum valt dan weer even in fase met het reguliere Survivor universum." Wesley grapte: "Dit zou Giles moeten horen. Die houdt wel van trillende snaren."